

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΠΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥΛΕΠΤΑ 10

ΑΡΙΘ. 204

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἔστι τὴν 6 Ἄρειος Πάγου

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1883.

Ἐν τῇ πολυσελίδῃ διατριβῇ τῆς «Ὁρας» τῆς 1 Ἰανουαρίου, ἐν ἣ ἀνακεφαλαιοῦνται τὰ μάλλον ἀξιωμαθὲν συμπεριφορὰ τοῦ λήξαντος ἔτους, ἔθνη μὲν ἐξοικονίζονται διὰ μελανῶν χρωμάτων αἱ ἀνθεθικαὶ πράξεις τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ἰδίως δὲ ἡ ἀναίμακτος κατάληψις τῆς ἐριδύλου Θεσσαλίας, δι' ἧς ἡ Κυβέρνησις ἐκέλευε, κατὰ τὴν «Ὁραν» ἠρώσθησε πρὸς τὸ πολίτευμα, καὶ ἐξημίωσε καιρῶς τὸν ἐλληνομόνον.

Ἐνθὲν δὲ ἐν τῇ πολυκλεεῖ σελίδι τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἀναγράφονται γράμμασιν ἀνεξιτήλοις πρῶτον μὲν ἡ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ἰσοσκελοῦς προϋπολογισμοῦ, (ἐνοεῖται ἐπὶ τοῦ χάρτου,) διὰ φόρων, ὧν τὴν πλημμέλειαν ἀνεγνώρισεν ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἀνακαλέσασα ἡ μεταρρυθμίσα αὐτοῦς Κυβέρνησις.

Δεύτερον δὲ «ἡ ἀνόρθωσις τοῦ στρατοῦ τῆς δημοσίας παιδείσεως καὶ τῆς δικαστικῆς» ἤτοι ἡ ἀνακαινισις τῆς τε κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας διὰ μαγικῆς ράβδου, ἐν διαστήματι 5 ἢ 6 μηνῶν.

Εἰς τὰ περιδοῦσα δὲ ταῦτα ἔργα τῆς κυβερνήσεως κατατάσσεται καὶ ἡ λύσις τοῦ τέως ἐκκρεμοῦς ζητήματος τῶν ἀμφισβητουμένων συνόρων, καὶ τὰ ἀξιωμαθὲν τρόπαια τὰ ὁποῖα ἐστήσαμεν ἐπὶ βράχων δυσπροσίτων καταστάσεων ἤδη ὀνομαστων καὶ ἱστορικῶν κερτημένων φήμην.

Ἄλλὰ διὰ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῶν συνόρων καὶ ἑτέρων τι κατωρθώθη πολλοῦ λόγου ἄξιον, οὗ κατέστη ἀπὸ τοῦδε δυνατὴ, ὡς ἀξιοῖ ἡ «Ὁρα», «ἡ εὐκαταία ἐν τῇ παρουσίᾳ καταστήσει τῆς Ἀνατολῆς διατήρησις τῶν πρὸς τὴν γείτονα

δύναμιν ἀγαθῶν σχέσεων καὶ ἡ σύμπραξις μετ' αὐτῆς ἐν ἀνάγκῃ.»

Χαίρετε λοιπὸν Ἕλληνας ἰδοὺ νέαι ἐπαγγελμαὶ κλέουσ ἔθνικοῦ καὶ δυνάμεως πολιτικῆς προμηνύονται ὑπὸ τοῦ ἐπισημοῦ ὄργανου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν προσεχεῖ δὲ μέλλοντι, τὰ δύο σύμβολα τῆς βίας καὶ τῆς ἀγάπης, αἱ δύο σημαῖαι τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἡμισελήνου, ὑπὸ τὴν φαιδρὰν τοῦ Ὀλύμπου πνοῇ, θέλουσι περιπτύσσασθαι ἀδελφοποιηθεῖσαι, ὁ δὲ μικρὸς Δαβὶδ, ἐν βακτηρίᾳ καὶ ἐν λίθοις, συμμαχῶν μετὰ νεκρῶν, μετὰ δεσποτῶν λέγω ἀδιορθῶτων, θεωρούντων τὴν ἰσοπολιτείαν ὡς κατάπτωσιν τε πολιτικὴν καὶ ὡς ἀμάρτημα θρησκευτικόν, θέλει ἀντιμετωπίσει τοὺς δύο κραταιοὺς Γολιάθ, τοὺς ἀπειλοῦντας νῦν τὸν ἐλληνομόνον.

Ἐν τῇ δεινῇ δὲ τούτῃ ἀγῶνι, τὰ στήθη τοῦ Ἕλληνος μάχητοῦ δὲν θέλουσι στολίζει τὰ παρόσημα χριστιανῶν βασιλέων, ἀλλὰ τὰ ἀδαμαντοκόλλητα ἀριστεία τοῦ ὀθωμανοῦ κατακτητοῦ. Εὐτυχῶς ἡμῶς τοιοῦτο διπλωματικὸν ἐξάμβλωμα, τοιαύτην ἀνθεθικὴν ἐπιχείρησιν οὐδεμία βουλή ἐλληνική, εὖ καμπτος καὶ εὐμάλακτος ἐὰν ὑποτεθῇ, δύναται νὰ εὐλογῆσῃ· ἀλλὰ καὶ τούτου δοθέντος, ὑπεράνω τῆς εὐαλώτου ταύτης βουλῆς, ὑφίσταται ἑτέρα τις δύναμις ἀφανῆς μὲν καὶ ἀόρατος, ἀλλὰ πανίσχυρος καὶ δυσκαταγώνιστος. Αὕτη δὲ εἶνε ἡ ἔθνικὴ συνείδησις, ἣτις θέλει συντρίψει ὡς σκευὸς κεραμῆως πάντα, ὅστις ἤθελε συλλάβει ἐν τῇ περιφιλαυτίᾳ αὐτοῦ ἐκτροματικούς συνδυασμούς, ἀπέδοντας πρὸς τὰς εὐγενεστέρας καὶ προσφιλεστέρας παραδόσεις τῆς ἡμετέρας φυλῆς καὶ ἤθελεν ἀποτολμήσει νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοῦς εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους ἑβδομάς παρήλθε ξηρά καὶ ἀγονος ὡς κεφαλὴ πρωθυπουργοῦ. Οὐρανὸς συννεφώδης, βροχὴ, ἀνεμος, λάσπαι καὶ μπαναμάδες. Τὸ τελευταῖον εἶνε τὸ ἐχληρότατον τῶν προϊόντων τοῦ χειμῶνος· ὁ χειμῶν δὲν ἔχει κέρεις καὶ κῶνωπας, ἀλλ' ἔχει διανομείς. Ὁ ἅγιος Βασίλειος μᾶς ἀφαιμάσσει τρομακτικὰ κατ' ἔτος καί, ὅταν τὸ ἀναλογίζωμαι καλὰ καλὰ, πείθομαι ὅτι ὁ ἐκ Καισαρείας ρήτωρ θὰ ἦτο βεβαίως πρόγονος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καλλιγᾶ.

Ἐωρτάσαμεν τὰ φῶτα καὶ ἐτελέσαμεν τοὺς συνήθεις ἀγιασμούς, ἀλλὰ μὲ ἕλους τοὺς ἀγιασμούς δὲν ἀπηλάσαμεν τὰ πονηρὰ πνεύματα· διὰ τοῦτο ἀπέμεινε πάντοτε εἰς τὴν ράχιν μας μέγας φωτοδότης, ὁ κλεινὸς γόνος τῆς Ζακύνθου, ὅστις μερμυᾶ περὶ τῶν φῶτων τῆς παιδείας, ὅσον περὶ τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως ἢ ἐταιρία τοῦ φωταερίου, ἤτις ἀναθέτει τακτικώτατα τὸ καθήκον τῆς εἰς τὴν Σελήνην καὶ παρέχει οὕτω τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀρεσκομένους εἰς τὰ λογοπαίγνια νὰ λέγῳσιν ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων, δὲν φωτίζεται, ἀλλὰ... σεληνίζεται.

Ὅλοι ἤρχισαμεν τὸ ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης· μόνον εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἤρχισεν ἐφέτος ἀπὸ τῆς 2ας. Πρώτη τοῦ ἔτους χωρὶς μεγάλου χοροῦ τῶν Ἀνακτόρων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ· διὰ τοῦτο, ἀνδὲν ἦτο ἡ παράταξις καὶ τὸ χειροφίλημα, ἡ πρώτη τοῦ ἔτους διὰ τὰ ἀνάκτορα θὰ ἦτο 32 Δεκεμβρίου. Ὁ χορὸς ὁ μέγας ἦτο καὶ ἐφέτος ὁ, τὶ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν ἀλλῶν ἑτῶν, ἐκτὸς τῆς περισσοτέρας τάξεως, ἤτις ἐπεκράτησε καὶ ἐκτὸς μερικῶν φράκων, τὰ ὅποια ἐδίλωσαν εἰς τοὺς αὐθέντας τῶν διὰ συνεπληρώθησαν τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς τῶν καὶ ἐφάνησαν γηραλέα καὶ ἐτοιμοθάνατα διὰ τελευταίαν φοράν εἰς τοιαύτας θορυβώδεις ἑορτάς. Ἡ ἀναλογία τῶν χορευτριῶν πρὸς τοὺς χορευτὰς ἦτο ἡ ἀναλογία τῶν ὑπουργείων πρὸς τοὺς μνηστήρας, 100 δάμαϊ καὶ 1500 καθ' αλιέροι. Ἦτο καὶ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἔφερε τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Πρὸς ἐπίδειξιν τὸ ἔκαμε, λέγουσιν μερικοὶ ἔστω, ἀλλ' ἡ τιμὴ τῷ ἔμεινε πάντοτε ἀνωθεν τῆς ἐπιθερμίδος, ἀνωθεν τοῦ φράκτου τοῦ μάλιστα.

Ἡ Βουλὴ ἀργεῖ, τὸ Πανεπιστήμιον ἀργεῖ, τὸ Ταχυδρομεῖον ἀργεῖ, ἡ Ἀστυνομία ἀργεῖ. Ἀργία παντοῦ καὶ κατάλυσις Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μόνης, ἤτις ἀναγγέλλει ἀδιακόπως διορισμούς καὶ παύσεις· αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες δὲν εἰσέβρουν τι νὰ γράψωσιν, διότι δὲν ἔχουσι τίποτε. Οἱ ἤρωες τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων καμῶνται. Ὁ Δημητρακάκης κάμνει συλλογὴν ράβδων· ὁ Μάνδαλος ὀχυρῶνει τὴν κεφαλὴν του. Ὁ ζωνηρὸς βουλευτὴς Ἀττικῆς Ζυγομαλάς προετοιμάζει τὴν τριακοσμοστὴν ἐξηκοστὴν ἐνάτην ἐπερώτησιν καὶ ὁ Ζηνόπουλος ἔχει ἀποφασίσιν νὰ πνίξῃ μὲ τοὺς λόγους του τὸν Τηλέγραφον καὶ τοὺς σταχυειθῆτάς του. Μόνον

ὅτινες δὲν ἀργοῦσιν εἶνε οἱ λοιποῦται· ἡ φυλὴ αὕτη δὲν γνωρίζει τὴν ὀκνηρίαν καὶ ἐξακολουθεῖ εὐσυνειδήτως καὶ εὐθραδίως τὴν νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν τῆς. Ὁ Διευθυντὴς ἐτοιμάζει διὰ τοὺς ὑφισταμένους τοῦ ὑποδήματα φρόνιμον θὰ ἦτο νὰ τοὺς κεντήσῃ νὰ ἐργασθῶν δραστηριώτερον καὶ ἐκείνοι ὅπως ἐργάζεται καὶ αὐτός, εἰ δὲ μὴ νὰ τοὺς δώσῃ τὰ ὑποδήματα... εἰς τὰ χέρια των.

Περίεργον! Ἄν καὶ ἀνεμίχθη μὲ ἐνδιαφέρον τὸ ἱατροσυνέδριον καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ὑγείας, μὲλον τοῦτο ἡ ἐπιδημία φθίνει καὶ ἀπέρχεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὰ δὲ δελτία παρουσιάζονται ἰσχνὰ καὶ ἀδύνατα εἰς τὸν Αἰῶνα καὶ ἐρῆπως ἄλλοτε ἐξωγκωμένα. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρετήρηθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπεσκέψατο τὸ Γουδιὸν κ. πρωθυπουργός. Ἐοὐ συνάγεται ἡ μυριοστὴ ἀπόδειξις τοῦ ἀλανθάστου ρητοῦ « Πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκροῦεται!..... »

Ἄμα τῇ ἐμφανίσει του τὸ ἐν κακίῳ ἀπεδίωξε τὸ ἄλλο...

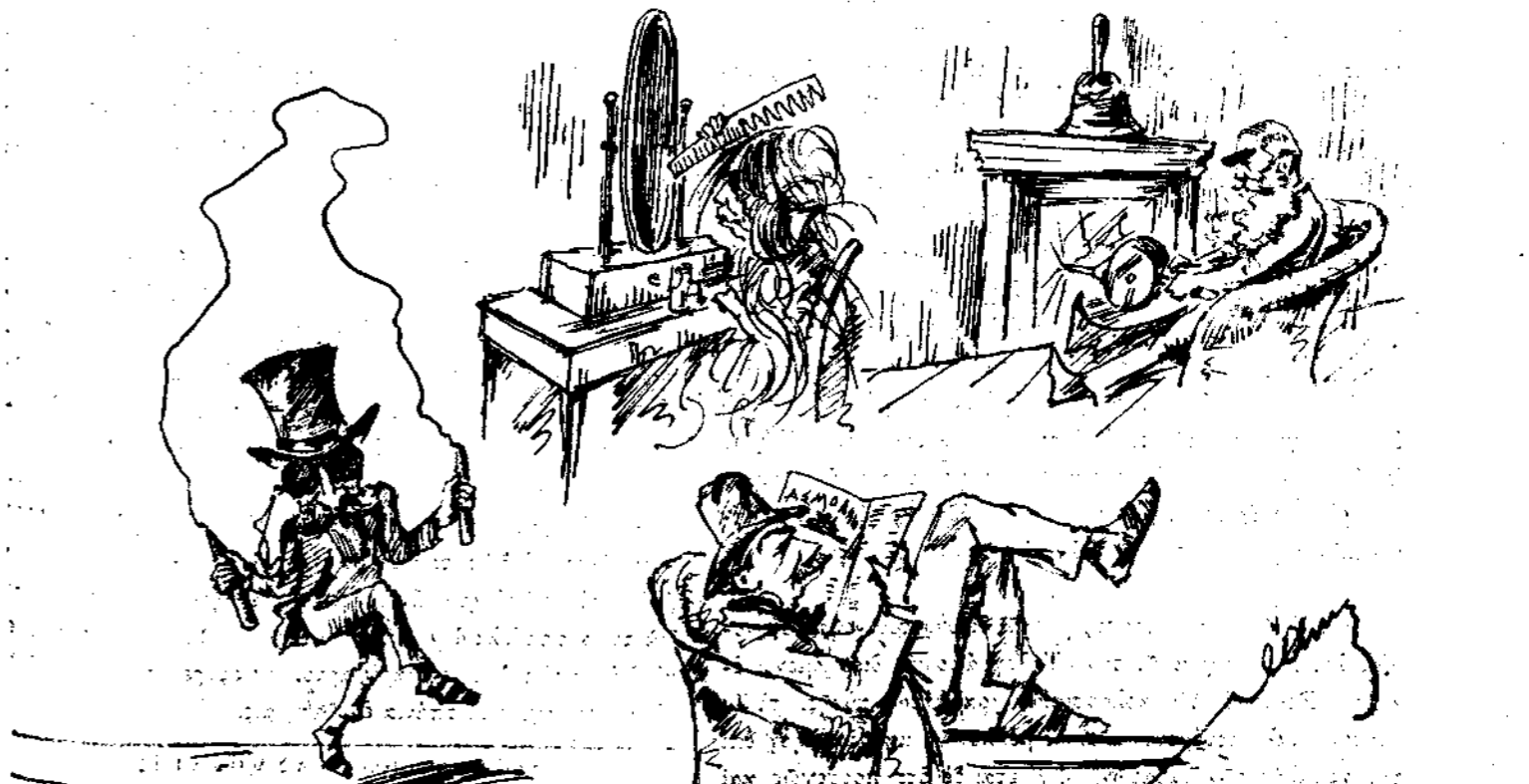
Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔχει συχνότερα ἡ λέξις οἰκονομία. Οἰκονομία εἰς τὸν προϋπολογισμόν μας! οἱ βουλευταὶ μελετοῦν οἰκονομικὰ συστήματα καὶ προετοιμάζουσι ὑπόνοιμας κατὰ τῶν ἀσώτων καὶ πολυδαπάνων σχεδίων τῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀντιπολίτευσις μάλιστα ἐσχημάτισεν ἐπιτροπὰς καὶ ὑποεπιτροπὰς.

Συζητήσις σπουδαία περὶ οἰκονομίας ἐν τῇ ἐλληνικῇ βουλῇ! Αὐτὸ καὶ μόνον εἶνε ἀφευκτον σημεῖον ὅτι αἱ ἡμέραι τῶν Ἀποκρίων εἶνε ἐγγύς. HIGREG.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ἡ εἰς Γουδιὸν ἐπίσκεψις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μία σκηνὴ τοῦ κωμικοτραγικοῦ δράματος Εὐλόγια. Ἡ δημόδης φιλοσοφία λέγει: κάθε πρᾶγμα εἰς τὸν καιρὸν του καὶ ὁ κολιδὸς τὸν Αὐγούστον. Ἐνοχίασε ὑπόυλος μία ἐπιδημικὴ νόσος, ἡ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ, ὁ ἐπίσημος Ἀσκληπιὸς ἢ Τμηματάρχης ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγείας ἀδιαφορεῖ, τὸ ἱατροσυνέδριον ἀδιαφορεῖ, καὶ ἡ συναυλία τῶν ἀδιαφοριῶν τούτων ἀπολύγει εἰς τὴν κόλασιν τοῦ Κανθάρου καὶ εἰς τὴν ἐν γένει διάδοσιν καὶ ἐπίτασιν τοῦ κακοῦ. Πᾶν κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ. Ἄς ἐλπίσωμεν ἔτι θὰ μάλιστα τοῦ λοιποῦ οἱ ἀρχόντες νὰ ἐπιτελῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν ἐγκαίρως καὶ ὅτι ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς τῆς τελευταίας ἐπιδημίας θέλει προκύψῃ καλὸν τι καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Ἦχώ ἀλλοδαποῦ περὶ τῆς ἐπὶ τῶν Βελεντζιακῶν ἐπιδημίας τῶν κ.κ. ἐνόρκων: Οἱ Ἕλληγες εἶνε τὸ μόνον ἔθνος ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὅπερ ἀνήγαγε τὴν κλοπὴν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς κῆς ἀρετῆς. Οἱ νεώτεροι Ἕλληγες ὑπερέβησαν κατὰ τὸν τοὺς προγόνους των, καθὼς οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιατὰς ἔβησαν τοῦλάχιστον τοὺς συλλαμβανόμενους κλέπτας ἐπὶ νότη.

ΕΑΩ Κ' ΕΚΕΙ

Τὸ νεογέννητο πολὺ ἔνωρίς ἤρχισε τοὺς θυμούς του, τὰ κλάματα καὶ τὰ νάζια του. Ἐνῶ τὸ μακαρίτικο 1882 ἐφαίνετο ὅτι ἤθελε νὰ μᾶς ἐξιλεώσει δι' ὅσα μᾶς ἔκαμε καθ' ὄλην τὴν διάρκειάν του καὶ ἐμειδία γλυκύτατον, μόνον δὲ περὶ τὸ δεῖλι τῆς 31 Δεκεμβρίου θυμωθὲν, διότι δὲν ἐσεβόμεθα τὰς τελευταίας στιγμᾶς του ἠθέλησε νὰ μᾶς ἐκδικηθῆ ἀντισυρίζον διὰ τοῦ βορρᾶ, τὸ 1883 μᾶς ἔδειξε τὸ μέτωπόν του σκιερὸν ὡς ἀπατηθέντος συζύγου καὶ τὴν μούρην του καταϊβασμένην ὡς δαρέντος παιδίου. Καί, ἀφ' οὗτου ἤρχισε, δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ συρίζῃ περὶ τὰ παράθυρα καὶ τὰς στέγας διὰ τοῦ ἀγρίου ἀνέμου του, ὡς νὰ μᾶς φυλάττῃ καρτέρι, ὅταν εἰμεθα κλεισμένοι ἐντὸς τῶν οἰκιῶν μας καὶ ὅταν ἐξερχώμεθα, νὰ ἐφορμᾷ ἀνεγείρον τὰ παλτὰ τῶν ἀνδρῶν καὶ τὰ φουστάνια τῶν κυριῶν μέχρι τοῦ ἀπροχωρήτου, ὡς ἂν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ὅτι πολλὰ θ' ἀποκαλυφθῶσιν ἐπὶ τῆς βασιλείας του. Ἐξ αἰτίας δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ διαβολευμένου καιροῦ ἀπαλλάττομαι καὶ ἐγὼ νὰ προσθέσω τὸν ἐπιλογον εἰς τὴν περὶ αὐτοῦ λίμαν αὐτὴν, διότι τὸν κάμουν τὰ δόντια μου τουρτουρίζοντα:

— Τρρρ! κρρρ!! κρρρρρ!!!

* *

Οὐχ ἤττον ἄς μὴ παραλείψωμεν ὅτι ὁ ἀχρεῖος αὐτὸς καιρὸς κατώρθωσε νὰ μὴ διαλυθῆ ἡ ἀνία τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐβδομάδος διὰ τῆς παρφιδίας ἐκείνης τῶν ἀρχαίων ὑπαιθρίων ἑορτῶν, ἦτις ὑπὸ μὲν τῆς σχολαστικότητος τῶν παπᾶδων ἐπωνομάσθη Θεοφάνεια, ἐν δὲ τῇ γραφικῇ γλώσσει τοῦ λαοῦ καλεῖται Φῶτα. Ἄλλ' ἐφέτος κάθε ἄλλο ἦσαν παρὰ Φῶτα· ἐφαίνοντο ὅτι εἶχον λάβει τὸ ὄνομα τοῦτο κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ εὐλογία καὶ οἱ φανοὶ τοῦ φωταερίου. Ὁ οὐρανὸς προσεπάθει παντοιοτρόπως νὰ τὰ σκοτεινιάσῃ κεκαλυμμένος διὰ μαύρων ἀπειλητικῶν νεφῶν ὁ δὲ κατάφυχος βορρᾶς ἀπεδίωκε τὸ πλῆθος, ὅπερ ἄλλοτε ἐξεχύνετο περὶ τὰ ὑψώματα τῆς Δεξαμενῆς καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ἐλευθερίας· ἰδίως δὲ ἔκαμε θραύσιν ἐν τῇ τελευταίᾳ, διότι περὶ τὴν Δεξαμενὴν κάπως ἀνεχαιτίσθη ἀντικρύσας τὴν ὡς αὐτὸν παγωμένην μορφήν ἑνὸς τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων μας· ἐν τῇ πλατείᾳ ὁμοῦ ὡς ἤρχετο σφοδρὸς καὶ ὀρμητικὸς, ἐρρίπτετο εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ὡς γεροντοκόριτσα ἐντροπαλῶν πιπεριῶν, τὰς ἔφερεν ἄνω κάτω, τὰς ἀφινε ἀμέσως σειομένας ἐπὶ πολὺ ἐν ἀναρριγήματι αἰδοῦς, ἐχῶνετο ὑπὸ τὰ φουστάνια ὀλίγων ἱεροδούλων τῆς Πανθήμου, αἵτινες καταφρονοῦσαι αὐτὸν εἶχον συναχθῆ, ἐρρίπιζε τὰ γένεα τῶν παπᾶδων καὶ ἐφευγε μὲ εἰρωνικὸν συριγμὸν ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἀκρου τῆς πλατείας.

* *

Προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ «Τηλεγράφου» διερχόμενοι ἐκεῖθεν εἶδομεν ἐν τῶν κολοσσίων γραμμάτων αὐτῆς, τὸ Τ, κυρτόν, ταλαντευόμενον καὶ ὡς μέλλον νὰ κατακυλίσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν διαβατῶν. Φαίνεται δὲ ὅτι προσεχῶς καὶ

τὰ ἄλλα στοιχεῖά της θὰ πάρουν τὸν κατήφορον. Μὴ εἶνε σημεῖον τῶν καιρῶν διὰ τὸν κ. Σιδιτανίδην;

* *

Ἡ «Παλιγγενεσία» ὡς νὰ μὴν τὴν ἐφθάνεν ἡ εὐλογία, ἣν ἀπὸ πολλοῦ φιλοξενεῖ εἰς τὰ χαριτωμένα δελτία της «ὑγεία, καλλωπισμὸς, τάξις,» ἦτις ὁμοῦ, ὡς λέγει, διὰ τῶν δημοσιευμάτων της τούτων περιστάλη ἱκανῶς, ἐφιλοξένησεν ἡδὴ καὶ τὴν λέπρα. Φαίνεται δὲ ὅτι σιγὰ σιγὰ δλαὶ αἱ ἀσθένειαι θὰ εὐρωσι τὴν θέσιν τῶν ἐν αὐτῇ, ἀφοῦ πρὸς τῇ εὐλογίᾳ καὶ τῇ λέπρᾳ καὶ ἡ διάρροια ἀπὸ πολλοῦ κατέχει τὰς στήλας της.

* *

Καὶ ὀλίγον δάνειον πνεῦμα:

Ὅμογενής τις ἠγόρασε μίαν εἰκόνα τοῦ ζωγράφου X..., ὅστις εἶνε καταχαρούμενος εὐρίσκων δὲ φίλον τοῦ τινα τῷ διηγείται τὸ εὐτυχὲς συμβάν.

— Καὶ τί νὰ τὴν κάμῃ τὴν ἠγόρασε; τῷ λέγει ὁ φίλος.

— Τί νὰ τὴν κάμῃ; Νὰ τὴν ἰδῇ!

— Μὰ δὲν ἔχει νὰ ἰδῇ τίποτε μέσα ἔς αὐτήν.

— Πῶς; Ἰσα ἴσα αὐτὴν τὴν εἰκόνα μου τὴν ἐπήνεσον ὅτι ἔχει μέσα τόσῃν ζωὴν, τόσῃν ψυχὴν, τόσῃν ἀρμονίαν χρωμάτων. . . .

— Καλὲ δὲν ἔχει νὰ ἰδῇ τίποτ' ἀπ' αὐτὰ ὁ ὁμογενής σου. Εἶνε τυφλός!

ΤΙΚ—ΤΑΚ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τινος θυμηδίας ἠκοῦσαμεν καὶ τὴν προφυλάκισιν τοῦ Πρίγγιπος Ναπολέοντος, διότι αὐτὴ εἶνε ἀντιπερισπασμὸς πρὸς εἰς τὰς περιγραφὰς τῆς κηδείας τοῦ Γαμβέτα, αἵτινες κάπως μᾶς ἠνόχλουν διότι ἐπιστεῦομεν ὅτι αὐτὸ ἀντίκτο οἱ Ἕλληνες εἶμεθα ὡς πρὸς τὰς κηδείας ἐν ἀπὸ τὰ καλλίτερα πλῆθη τῆς Εὐρώπης. Ἦδη εἶνε πρόδηλον ὅτι οἱ Γάλλοι μᾶς βάζουν καὶ εἰς τὰς κηδείας τὰ γαλιὰ.

* *

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν Πρίγγιπα Ναπολέοντα τὸν προσεπλεγόμενον plon-plon καὶ c'aint-plonb διὰ τῶν ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς μάχης τῆς Κρμαίας ἐκδηλωθέντα ἀμφίβουλον ἠρωτισμὸν του, ἡ τύχη βεβαίως ἠδίκησε τὸν ἄνδρα γεννηθέντα ἐν θέσει, ἐν ἣ τὰ δημαγωγικὰ αὐτοῦ ἔνστικτα εὐρίσκονται εἰς συνεχῆ πρὸς τὰ ἡγεμονικὰ αὐτοῦ καθήκοντα ἀντίθεσιν.

Τὸ σύνθημα τῆς χορευτικῆς Περιόδου ἐδόθη ἡδὴ. Ἄλλ' ὅσοι θέλετε νὰ δώσητε χορὸς μὴ λησμονήτε ὅτι δὲν θὰ ἔχον ζωὴν καὶ φαειρότητα, ἂν δὲν προμηθεύθητε ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸ κοτιλλίων ἀπὸ τοῦ ΣΟΛΩΝΟΣ. Ὁραϊόταται εἶναι αἱ ἐνδυμασίαι ἀπὸ ταιγαρόχαρτο, ἄς ἔφερε, καὶ χίλια δὲ ἄλλα περίεργα καὶ σπάνια ἐν Ἀθήναις.